
Tribunalul Uniunii Europene anulează decizia Comisiei prin care se califică drept ajutor de stat regimul fiscal de care beneficiază patru cluburi de fotbal profesionist spaniole

Toate cluburile sportive profesionale spaniole au fost obligate să se transforme în societăți sportive pe acțiuni (denumite în continuare „SAS”) printr-o lege din anul 1990, pentru a se încuraja o gestionare mai responsabilă a activității lor. Era însă prevăzută o excepție: cluburile sportive profesionale care înregistraseră un rezultat pozitiv în anii anteriori adoptării legii puteau continua să își desfășoare activitatea sub formă de cluburi sportive. Patru cluburi de fotbal profesionist spaniole – Fútbol Club Barcelona (Barcelona), Club Atlético Osasuna (Pamplona), Athletic Club (Bilbao) și Real Madrid Club de Fútbol (Madrid) – și-au exercitat această opțiune. Astfel, în calitate de persoane juridice fără scop lucrativ și spre deosebire de SAS, acestea au putut beneficia de o cotă specifică de impozitare a veniturilor lor, care s-a menținut inferioară, până în anul 2016, cotei aplicabile SAS.

Printr-o decizie din anul 2016¹, Comisia a declarat că Spania a introdus în mod nelegal un ajutor sub forma unui privilegiu fiscal în materie de impozit pe profit în beneficiul celor patru cluburi de fotbal profesionist menționate. Potrivit Comisiei, acest regim nu era compatibil cu piața internă. Prin urmare, a solicitat Spaniei să îl sisteze și să recupereze imediat și efectiv de la beneficiari cuantumul ajutorului acordat.

Fútbol Club Barcelona și Athletic Club au atacat decizia Comisiei în fața Tribunalului Uniunii Europene.

Prin hotărârea pronunțată astăzi în cauza T-865/16, Fútbol Club Barcelona/Comisia, **Tribunalul anulează decizia Comisiei**. În schimb, acțiunea formulată de Athletic Club în cauza T-679/16 a fost respinsă.

Tribunalul arată mai întâi că examinarea unei scheme de ajutor trebuie să o includă și pe cea a consecințelor diverse ale acesteia, atât favorabile, cât și nefavorabile pentru beneficiarii săi, atunci când caracterul neechivoc al pretinsului avantaj rezultă chiar din caracteristicile schemei.

Tribunalul subliniază că măsura prevăzută de decizia atacată se rezumă la o restrângere, în sectorul sportului profesionist spaniol, a domeniului de aplicare personal al regimului fiscal al entităților fără scop lucrativ în vigoare la momentul adoptării legii din anul 1990. Prin urmare, acesta examinează dacă Comisia a demonstrat corespunzător cerințelor legale că regimul fiscal al entităților fără scop lucrativ, privit în ansamblu, era de natură să plaseze beneficiarii săi într-o situație mai avantajoasă decât dacă și-ar fi desfășurat activitatea sub forma unei SAS.

Tribunalul observă că, după cum a precizat Comisia în decizia sa, celor patru cluburi beneficiare ale regimului în litigiu li s-a aplicat, din anul 1990 până în anul 2015, o cotă nominală de impozitare preferențială în raport cu cluburile care își desfășurau activitatea sub formă de SAS.

---

¹ Decizia (UE) 2016/2391 a Comisiei din 4 iulie 2016 privind ajutorul de stat SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN) pus în aplicare de Spania în favoarea anumitor cluburi de fotbal (JO 2016, L 357, p. 1); a se vedea comunicatul de presă al Comisiei IP/16/2401.

Cu toate acestea, examinarea avantajului care decurge de aici nu poate fi disociată de cea a celorlalte componente ale regimului fiscal al entităților fără scop lucrativ. Tribunalul subliniază printre altele, în această privință, că, în cadrul procedurii administrative derulate de Comisie, Real Madrid Club de Fútbol a arătat că deducerea fiscală pentru reinvestirea profiturilor excepționale era mai mare pentru SAS decât pentru entitățile fără scop lucrativ. Clubul madrilen a susținut că această deducere putea fi foarte semnificativă din cauza practicii transferurilor de jucători, întrucât profitul putea să fie reinvestit în achiziționarea unor noi jucători și că, astfel, între anii 2000 și 2013, regimul fiscal al entităților fără scop lucrativ i-a fost „mult mai nefavorabil” decât cel al SAS.

Cu toate acestea, Comisia a exclus că avantajul relativ rezultat din plafonul mai ridicat al deducerilor fiscale aplicabil SAS compensează cota preferențială de impozitare de care beneficiau entitățile fără scop lucrativ, pentru motivul, în special, că nu s-a făcut dovada că acest sistem de deduceri fiscale „este, în principiu și pe termen lung, mai avantajos”. Or, potrivit Tribunalului, Comisia, căreia îi revine sarcina probei existenței unui avantaj care decurge din regimul fiscal al entităților fără scop lucrativ, nu putea reține existența unui asemenea avantaj decât demonstrând, cu respectarea limitelor obligațiilor sale de investigare, că plafonarea deducerilor fiscale la un nivel mai puțin avantajos pentru entitățile fără scop lucrativ decât pentru SAS nu compensa avantajul obținut din cota nominală de impozitare inferioară.

Comisia s-a întemeiat de asemenea pe cifrele care figurează într-un studiu furnizat de Spania în cursul procedurii administrative. Ea afirma pe această bază că, în majoritatea anilor, impozitarea efectivă a cluburilor de fotbal profesionist ca entități fără scop lucrativ a fost inferioară celei a entităților comparabile supuse regimului fiscal general. Or, cifrele se refereau la date agregate, privind în general toate sectoarele și toți operatorii și nu priveau decât patru ani, în timp ce perioada vizată de regimul în litigiu a fost calculată din anul 1990 până în anul 2015. Tribunalul concluzionează din acest fapt că **Comisia a săvârșit o eroare în aprecierea faptelor.**

Tribunalul verifică în continuare dacă, în pofida acestei erori, Comisia era îndreptățită să se sprijine doar pe datele furnizate de Spania pentru a reține existența unui avantaj. Tribunalul arată că aceste date trebuiau să fie puse în balanță cu celelalte elemente de fapt prezentate Comisiei, asemenea indicațiilor prezentate de Real Madrid Club de Fútbol în ceea ce privește importanța deducerilor fiscale pentru cluburile de fotbal profesionist, legate de practica transferurilor de jucători. Potrivit Tribunalului, Comisia deținea astfel, la momentul la care a adoptat decizia, elemente care evidențiau specificitatea sectorului în cauză în ceea ce privește importanța deducerilor fiscale, ceea ce ar fi trebuit să o determine să aibă îndoieli cu privire la posibilitatea de a aplica în acest sector constatările făcute, în ceea ce privește în general toate sectoarele, cu privire la impozitarea efectivă a entităților fără scop lucrativ și, respectiv, a entităților supuse regimului fiscal general. În consecință, Tribunalul constată că **Comisia nu și-a îndeplinit corespunzător cerințelor legale sarcina de a dovedi că măsura în litigiu conferea un avantaj beneficiarilor săi.**

MENȚIUNE: Împotriva deciziei Tribunalului se poate declara recurs la Curte, numai pentru motive de drept, în termen de două luni de la comunicarea acesteia.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului.

Textul integral al hotărârilor [T-679/16](#) și [T-865/16](#) se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293